

[Eiso-Morete Ross.]

derved at skaffe tid til at gennemgå materialet. I modsat fald kunne jeg ikke gå med til, at den ændrede lejelov skulle vare i 4 år. Under forhandlingerne er vi nået frem til et kompromis, som mit parti kan acceptere, idet loven foreslås kun at skulle have gyldighed i to år, jfr. ændringsforslag nr. 6 til § 1, og idet det foreslås, at folketinget nedsætter et udvalg, der med udgangspunkt i det omtalte materiale skal udarbejde forslag til en gradvis normalisering af boligmarkedet og have arbejdet færdigt så tidligt, at der kan fremsættes forslag om en ny huslejelov inden 1. januar 1966.

Ændringsforslagene til det fremsatte lovforslag imødekommer de ønsker, vi fra radikal side fremsatte ved første behandling. For at fremme en hurtigere udvikling henimod et frit boligmarked og for at få en udligning påbegyndt ønskede vi en højere genudlejningsprocent. Dette sker gennem ændringsforslag nr. 3 til § 1, som vi derfor anbefaler at stemme for.

Vi var betænkelige ved de beføjelser, der efter forslaget blev tillagt huslejerådet, og er derfor tilfreds med ændringsforslag nr. 7, hvorefter huslejerådet ikke skal træffe beslutning om lejeforhøjelser, men kun afgive indstilling til boligministeren, der efter forhandling med det folketingsudvalg, der bliver nedsat, skal træffe beslutning.

Ved første behandling ytrede jeg bekymring for, at den nu foreslåede huslejestigning, selv om den er beskeden, alligevel kunne bringe nogle mennesker i en vanskelig situation. Jeg vil derfor gøre opmærksom på, at lejeforhøjelsen kan afbødes for folke-, invalide- og enkepensionister samt for andre ældre medborgere med lave indkomster gennem de i sociallovgivningen fastsatte rådighedsbeløb.

I udvalget angående den kommende huslejelov vil man overveje spørgsmålet om overgang til en almindelig boligtilskudsordning for at sikre, at familier med børn, familier med lave indtægter, får en rimelig mulighed for at skaffe sig en efter deres økonomi og familieforhold passende bolig.

I udvalgsbetænkningen er der gjort nøje rede for en lang række spørgsmål, som vil blive taget op til overvejelse i det udvalg, der skal udarbejde forslag til en gradvis nor-

malisering af boligmarkedet, så jeg skal ikke komme ind på disse enkeltheder.

Lovforslaget om boligbyggeri vil man søge at få gennemført inden 1. juli. Da boliglov og huslejelov hører nøje sammen, er det vigtigt også at få denne lovgivning igennem, selv om der nok kommer visse ændringer i lovforslaget.

Det foreslåede folketingsudvalg skal følge afviklingen af de endnu gældende reguleringer. Allerede nu foreligger der tilsagn fra den højtærede boligminister om at ophæve de gældende areal- og prisgrænser fra 1. oktober 1965. Kapacitetsudvalget mener ikke, at de sidste forår indførte grænser for areal- og håndværkerudgifter har bidraget til en forøgelse af det samlede byggeri, så det er godt, at disse grænser bortfalder. Man kan beklage de mennesker, der har bygget, medens disse begrænsninger har været gældende. Jeg ved, at tilsagnet om, at disse grænser nu skal ophæves, vil vække glæde hos overordentlig mange mennesker.

Socialistisk folkeparti har stillet forskellige forslag til ændringer i lejeloven ud over de i lovforslaget foreslåede. I stedet for på nuværende tidspunkt at trække enkelte paragraffer ud finder jeg det bedre at tage de stillede forslag med i forhandlingerne om den revision af lejeloven, som nu skal finde sted i den kommende tid. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod disse ændringsforslag.

Man har ikke mindst i den senere tid bebrejdet folketingets partier, at de ikke kunne samarbejde. Nu har vi her et bevis på, at det alligevel kan ske på et område, som af mange betegnes som et af de vigtigste samfundsområder. Vi har ikke løst boligproblemet, vi har ikke med ét slag normaliseret boligmarkedet, men vi har taget det første skridt på vejen. Jeg håber, at vi også må kunne forhandle os videre frem til de følgende skridt.

På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale, at man stemmer for de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Kai Moltke: Når man i øvrigt er temmelig kritisk indstillet, kunne det måske være passende at begynde med et par komplimenter. Først til tingets højtærede formand, som på et tidligt tidspunkt indså nødven-